

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-100/11

Priština, 8. mart 2012. godine

U postupku:

V.A.G.

Podnosilac zahteva/ Podnosilac žalbe

Protiv

N.F.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/102/2011 (spis predmeta upisan po KAI brojevima KPA16011, KPA16012, KPA16013, KPA16014, KPA90427, KPA90428, KPA90429, KPA90432, KPA90433, KPA90435 KPA90436), od dana 23. februara 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 8. marta 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba V.A.G. je odbijena kao neosnovana.
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/102/2011, od dana 13. februara 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmeta upisane pod brojevima KPA16011, KPA16012, KPA16013, KPA16014, KPA90427, KPA90428, KPA90429, KPA90432, KPA90433, KPA90435 i KPA90436.
- 3- Žalilac je dužan da plati troškove postupka koji su određeni u iznosu od € 530 (€ pet stotine i trideset) u roku od 90 (devedeset) dana od dana dostave ove presude ili putem prisilnog izvršenja.

3

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 25. avgusta 2006. godine, V.A.G., koristeći četiri obrasca za zahtev, je podneo nekoliko zahteva Kosovskoj Agenciji za imovinu (KAI), tražeći da se prizna kao vlasnik različitih parcele stečenih nasleđem te traži i ponovni posed. On je naveo da su ove parcele pripadale njegovoj pokojnoj majci, S.I.G., te da je nasledio iste nakon njene smrti. Dva obrasca za zahtev potpisana od strane podnosioca zahteva, u vezi zahteva GSK-KPA-A-102/11, GSK-KPA-A-103/11, GSK-KPA-A-104/11, GSK-KPA-A-105/11, GSK-KPA-A-106/11, među ostaloga glase sledeće: “Potpisivanjem ovog formulara, podnosilac zahteva potvrđuje da je njegovo/njeno imovinsko pravo izgubljeno zbog okolnosti nastalih iz sukoba 98/99 na Kosovu navedeni datum gubitka je 01. 01. 1999. godine“. Ostala dva obrasca za zahtev koja se odnose na predmete GSK-KPA-A-100/11, GSK-KPA-A-101/11, GSK-KPA-A-107/11, GSK-KPA-A-108/11, GSK-KPA-A-109/11 i GSK-KPA-A-110/11, koji su takođe potpisani od strane podnosioca zahteva, takođe glase sledeće: “Potpisivanjem ovog formulara, podnosilac zahteva potvrđuje da je njegovo/njeno imovinsko pravo izgubljeno zbog okolnosti nastalih iz sukoba 98/99 na Kosovu navedeni datum gubitka je 01. 01. 1981.”.

Kako bi podržao svoj zahtev, podnosila zahteva je dostavio KAI sledeću dokumentaciju:

- Izvod iz matične knjige umrlih izdat od starne Republike Srbije, Opština Prokuplje, od dana 25. novembra 1983. godine, koji pokazuje da je S.G., devojačko J., kći I.J., sa stalnim boravkom i adresom u Prokuplke, Bitoljska 54, preminula dana 19. novembra 1983. u Prokuplju;
- Posedovni list br. 22, izdat od strane Republike Srbije, Opština Priština, Katastarska opština Podujevo, dana 25. novembra 2002. godine.

Posedovni list br. 22 prikazuje da je G.I.S. iz Lauše bila vlasnik parcela u zahtevu koje se nalaze u Opštini Podujevo u katastarskoj opštini Lauša:

Broj žalbe i spisa predmeta KAI	Podaci u vezi parcele u zahtevu
GSK-KPA-A-100/11 (KPA16011)	Parcele br. 1603(I) i 1604, na mestu zvanom "Via-Ner Shpija" : Parcela br. 1603 (I) se sastoji od pašnjaka 3 klase u površini od 1 ar 12 m ² ; Parcela br. 1604, pašnjak 3 klase u površini od 4 ar 71 m ²
GSK-KPA-A-101/11 (KPA16012)	Parcela br. 1605, na mestu zvanom "Via-Ner Shpija", njiva 6 kase u površini od 72 ar i 67 m ²
GSK-KPA-A-102/11 (KPA16013)	Parcela br. 1606, na mestu zvanom "Via-Ner Shpija", livada 5 klase u površini od 27 ar i 26 m ²
GSK-KPA-A-103/11 (KPA16014)	Parcela br. 1603 (II), na mestu zvanom "Via-Ner Shpija", Lauša, šuma 4 klase u površini od 11 ar 41 m ²
GSK-KPA-A-104/11 (KPA90427)	Parcela br. 1633, na mestu zvanom "Via-Tu Shpija", livada 5 klase u površini od 7 ar i 12 m ²
GSK-KPA-A-105/11 (KPA90428)	Parcela br. 1640, na mestu zvanom "Via-Lidvadhi Mas Sp", livada V klase u površini od 29 ar i 88 m ²
GSK-KPA-A-106/11 (KPA90429)	Parcele br. 1616(I) i 1617: Parcela br. 1616(I), na mestu zvanom "Via-Oborr", pašnjak 5 klase u površini od 5 ar 93 m ² ; Parcela br. 1617, na mestu zvanom "Via-Tu Shpija", voćnjak 3 kase u površini od 17 ar 30m ²
GSK-KPA-A-107/11	Parcele br. 1616(II i III) i 1619:

(KPA90432)	Parcela br. 1616(II), na mestu zvanom "Via-Oborr", kuća i zgrade u površini od 90 m ² ; Parcela br. 1616 (III), na mestu zvanom "Via-Oborr", dvorište u površini od 5 ar; Parcela br. 1619, na mestu zvanom "Via-Tu Shpija", pašnjak 3 klase u površini od 79 ar i 66 m ²
GSK-KPA-A-108/11 (KPA90433)	Parcela br. 1625, na mestu zvanom "Via-Ner Shpija", pašnjak 3 klase u površini od 2 ar i 71 m ²
GSK-KPA-A-109/11 (KPA90435)	Parcela br. 1620, na mestu zvanom "Via-Ara Ner Shpija", njiva 6 klase u površini od 1 ha, 0 ar i 27 m ²
GSK-KPA-A-110/11 (KPA90436)	Parcela br. 1624, na mestu zvanom "Via-Ner Shpija", njiva 4 klase u površini on 4 ar i 11 m ²

U daljem postupku, podnosilac zahteva je takođe dostavio njegov Izvod iz matične knjige rođenih.

Dostavljeni posedovni list br. 22, Izvod iz matične knjige rođenih podnosioca zahteva kao i izvod iz matične knjige umrlih nosioca imovinskog prava su verifikovani.

U 2009. i 2010. godine, ekipa KAI za obaveštenje je otišla na mestu gde su se parcele u zahtevu navodno nalazile i postavila znak koji je označavao da je imovina predmet zahteva te i da zainteresovana lica mogu podneti odgovor u roku od 30. dana. Čitava imovina je bila zauzeta od strane porodice F., čiji članovi navode da imaju zakonsko pravo nad imovinom koja je, kako oni navode, bila kupljena pre od prilike 50. godina. U daljem postupku obaveštenje je provereno putem GPS i ortofoto, te je nađeno da je korektno obavljeno. Jedino u predmetu GSK-KPA-A-110/11, obaveštenje je bilo obnovljeno obaveštenjem putem objavljivanja u listu.

Dana 24. juna 2009. godine, N.F. je podneo odgovor KAI, navodeći da je on nosilac imovinskog prava. On je objasnio da je S.G. prodala imovinu H.S. te da su R.S. i njegov otac, U.S. bili svedoci. On je naveo da je novac bio plaćen te je dalje porodici F. – kao treći kupac – kupila imovinu od H.R.. On je dostavio pismene izjave dva svedoka, koji su potvrdili da je zemljište bilo prodato bre 52. godine, te i uplatnicu za plaćanje poreza nad nepokretnom imovinom u površini od 86 m², od dana 15. marta 2004. godine.

U njegovom pismu od 13. januara 2011. godine, u vezi zahteva upisanih pod brojevima KPA16011, KPA16014 i KPA90428, podnosilac zahteva je izjavio da tužena strana nije dostavila nijedan valjani dokaz u vezi navodne kupoprodaje imovine, ako se kupoprodaja obavila 1957. ili 1958. godine, ona bi svakako bili upisani. Dalje on je objasnio “Kuća mojih pokojnih roditelja je od sredine 50-ih godine prošlog veka ostala jedina srpska kuća u mestu Donja Lauša kod Podujeva od 10-tak srpskih porodica koje su bile u selu nakon Drugog svetskog rata. Svakodnevno smo živeli u strahu od Albanaca i to je razlog što su ostale srpske porodice morale da pod prisilnom i prinudom prodaju svoju imovinu i napuste Donju Laušu. Kao što sam ranije naveo i ja sa svojom porodicom napustio sam Donju Laušu 1062. godine i prešao u Prokuplje dok je pokojna majka S. ostala sama u selu. Moja pokojna majka bila je pod svakodnevnim pritiscima i ucenama da proda našu imovinu u selu od strane familije S.. Međutim moja pokojna majka nije htela da proda svoju imovinu i ostala je na njoj neposredno do svoje smrti kada je prešla da živi kod mene u Prokuplju gde je i umrla 1983. godine.”.

Dana 23. februara 2011. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je svojom odlukom KPCC/D/A/102/2011 odbacila zahteve podnosioca zahteva pošto isti ne spadaju u jurisdikciji KKAI. Pod brojem 28. odluka glasi sledeće: “Prvobitno je tvrđeno da je podnosilac zahteva izgubio imovinu kao rezultat sukoba u 1998-1999 godini, međutim podnosilac zahteva je kasnije obavestio Izvršni sekretarijat da njegova porodica nije bila u posed predmetne imovine od 1970 pa nadalje. On je takođe potvrdio da on nije bio u posedu niti je koristio predmetnu imovinu u vreme sukoba na Kosovu 1998-1999. godine. pod ovim okolnostima Komisija zaključuje da se navodni gubitak prava svojine ne može reći da je u vezi sa sukobom. Shodno tome, zahtev podnosioca istog ne spada u nadležnost Komisije i odbacuje se”.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 10. juna 2011. godine. Dana 19. jula 2011. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu Kosova, kojom je napao odluku KKAI na osnovu nepotpunog ustanovljenja činjenica i pogrešne primena materijalnog prava.

Žalilac je izjavio da je KKAI na nepravilan način citirala njegovu izjavu. On je izjavio da nikada nije naveo da je izgubio imovinu tokom sukoba na Kosovu 1998. i 1999. godine, te i da nikada nije naveo da imao imovinu u posed 1998. i 1999. godine i nikada nije naveo da je njegova porodica nije imala imovinu u posed od 1970. godine. Žalilac je potvrdio da su on i njegova porodica već 80. godina vlasnici imovine. On je takođe naveo da tuženik nije podneo nijedan valja dokaz da je imovina ikada bila prodana od strane majke žalioca i naglasio je da je imovina ilegalno korišćena već 12. godina.

Žalilac traži da se žalba reši u njegovoj dobiti te i da se odluka KKAI poništi.

Dana 9. avgusta 2011. godine, žalba je uručena tuženoj strani (u daljem tekstu: tuženik). Tuženik nije reagovao.

Vrhovni sud je sastavio zahteve.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u određenom vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Odluka KKAI je tačna, Sud nije našao nepotpuno ustanovljenje činjenica a niti pogrešnu primenu materijalnog prava. Predmeti ne spadaju u nadležnost KKAI.

Sud želi navesti da KKAI nije pogrešno citirala žalioaca. U njegova dva zahteva, žalilac je potpisao obrazac kojim je potvrdio da je izgubio imovinu zbog konflikta 1998/999. godine i naveo da je datum gubitka 01/01/1999. godine. Izjava podnosioca zahteva da je on, međutim, već 1962. godine otišao u Prokuplju ukazuje da u ovo vreme nije imao imovinu u posedu. S toga sud ne nalazi nikakvo pogrešno ustanovljenje činjenica od strane KKAI.

Sud se slaže sa KKAI da predmeti ne spadaju u nadležnost KKAI.

Na osnovu Člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo da zahteva od Komisije ponovni posed imovine ako je podnosilac zahteva ne samo dokazao pravo svojine nad nepokretnom imovinom već i da on/ona trenutno nije u stanju da uživa takvo imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje se direktno vezane ili proizlaze iz oružanog sukoba na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovom slučaju, podnosilac zahteva nije dokazao da bio sprečen da uživa traženo svojinsko pravo zbog oružanog sukoba u 98/1999. godine. Žalilac ne navodi da je on ili njegova majka napustili imovinu zbog oružanog sukoba. Na osnovu obrazloženja u ovoj žalbi, on se lično odselio u Prokuplju već 1962. godine. Žalilac, međutim navodi, da je njegova majka, nosilac imovinskog prava „živela na zemlji“, i to u opštini Podujevo, do njene smrti 1983. godine. Međutim, ova izjava se kolidira sa izvodom iz matične knjige umrlih podnet od strane podnosioca zahteva kao i sa njegovom izjavom datom dana 13. januara 2011. godine. Izvod iz matične knjige umrlih prikazuje da je njegova majka preminula u 1983. godini, ali ne u Podujevu, već u Prokuplju. Dana 13. januara 2011. godine, podnosilac zahteva je naveo da je njegova majka napustila

Podujevo 1981. godine. S toga, činjenice koje podnosilac zahteva predstavio u ovoj žalbi nisu pouzdane. Ali čak i na osnovu lično njegove izjave, niti je njegova majka a ni on živeo na ovoj imovini nakon 1983. godine. Podnosilac zahteva takođe ne navodi da je pokušao da preuzme posed nad imovinom na bilo koji način nakon smrti njegove majke.

S toga, nema znaka ili dokaza da je podnosilac zahteva izgubio imovinu kao rezultat oružanog sukoba na Kosovu koji se dogodio 1998/1999. godine. Suprotno od toga, dokazi dati od strane podnosioca zahteva u njegovoj žalbi a posebno u pismenoj izjavi od dana 13. januara 2011. godine, pružaju razlog za verovanje da je imovina izgubljena (na bilo koji način) već pre smrti majke podnosioca zahteva u 1983. godine. U njegovoj izjavi žalilac je naveo: „Moja pokojna majka bila je pod svakodnevnim pritiscima i ucenama da proda našu imovinu u selu od strane familije S.. Međutim, moja pokojna majka nije htela da proda svoju imovinu i ostala je na njoj neposredno do svoje smrti kada je prešla da živi kod mene u Prokuplje“. Ova izjava ukazuje da je bilo poteškoća u vezi imovinom već u 1980-im godinama a možda i ranije. Uzimajući u obzir da je žalilac u dva zahteva za imovinu naveo datum gubitka „01/01/1981“, Sud smatra da se gubitak poseda imovine dogodio znatno pre sukoba u 1998/1999. godini.

Prema tome, zahtev ne spada u okviru nadležnosti KKAI, KKAI nije trebala da odluči povodom svojine žalioaca, te stoga ista nije treba da obavi dalje istrage.

Zbog nedostatka jurisdikcije, Sud ne treba odlučiti da li je žalilac vlasnik sporne imovine ili nije. S toga, oblika Suda ne utiče na pravo podnošenja zahteva nadležnim sudovima po istom pravnom pitanju.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €

- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21, 10.15 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti € 50.000: € 300 (€ 50 + 0,5% of € 50.000).

Žalilac će snositi troškove postupka pošto je izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskoj taksi, završni rok za plaćanje novčane naknade za osobe sa stanovanjem il i prebivalištem u inostranstvu ne može biti manji od 30 dana i ne duži od 90 dana. Vrhovni sud odlučuje da se, u konkretnom slučaju, sudska naknada može platiti unutar vremenskog roka od 90 dana od dana prijema presude. Član 47.3 predviđa da u slučaju stranka ne plati naknadu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% iznosa naknade. U slučaju da stranka ne plati naknadu u određenom vremenskom roku, prinudno plaćanje će biti obavljeno.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX registrar

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-100/11

Priština, 18. april. 2012. godine

U postupku:

V.A.G.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

N.F.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, nakon zasedanja održanog dana 18. aprila 2012. godine, donosi sledeće

REŠENJE

Menja se naslov presude od dana 8. marta 2012. godine (GSK-KPA-A-100/11) zbog nepotpunosti obrasca pismene presude (član 165.1 ZPP), te se ispravlja sledeće:

V.A.G.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

1. N.F.

2. R.F.

3. I.F.

4. E.F.

Tužene strane/Tuženi

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX registrar